

Sygnatura akt II Ca 555/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 6 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia SSO Wojciech Damaszkowski

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. N.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt IC 30/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala,

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 300 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akr II Ca 555/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki L. N. podwyższoną rentę w kwocie 448,41 zł płatną od stycznia 2013 roku w miejsce renty w kwocie po 415 zł ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 28 maja 2012 roku w sprawie IC 245/12, odrzucił pozew w części przekraczającej kwotę 33,41 zł miesięcznie i zasądził od powódki na rzecz pozwanej koszty procesu w kwocie 617 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, że w wyniku pozwu złożonego w dniu 10 marca 2012 roku, którego przedmiotem była waloryzacja renty odroczonej Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 28 maja 2012 roku uwzględniając w całości złożone powództwo zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. zwaloryzowaną rentę odroczoną w kwocie po 415 zł miesięcznie. Niniejszym pozwem L. N. domagała się dalszej waloryzacji renty do wysokości po 694,89 zł.

W tych okolicznościach sąd ocenił, że żądanie pozwu oparte zostało na przepisie art. 358¹ § 3 kc umożliwiającym waloryzację świadczenia pieniężnego. W stosunku do powódki waloryzacja polisy ubezpieczeniowej została już orzeczona uprzednim wyrokiem, a w stosunku do maja 2012 roku nie nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza. Ponieważ w sprawie IC 245/12 powódka miała prawo domagać się kwoty 448,41 zł, a sąd orzekając w granicach zgłoszonego pozwu zasądził kwotę 415 zł to uzasadnione było podwyższenie renty do kwoty 448,41 zł.

Natomiast w zakresie kwoty 33,41 zł wobec powagi rzeczy osądzonej pozew należało odrzucić i obciążyć powódkę całością kosztów procesu.

W apelacji pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 358¹ § 3 kc poprzez dokonanie zmiany wysokości świadczenia pieniężnego (już wcześniej zwaloryzowanego przez sąd) o kwotę 33,41 zł miesięcznie bez zaistnienia istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania i bez rozważenia interesów stron oraz niezgodnie z zasadami współżycia społecznego. Waloryzacja sądowa dokonana z rażącym naruszeniem tych zasad jest waloryzacją dowolną, nieobiektywną i nie uwzględniającą w jednakowym stopniu interesów stron;
2. niesprawiedliwe zasądzenie na rzecz powódki podwyższonej renty miesięcznej do wysokości 448,41 zł, bez uwzględnienia faktycznych kosztów poniesionych przez powódkę z tytułu tego ubezpieczenia tj. wpłaty w dniu 12.09.1985 r. tylko jednorazowej składki w dacie zawarcia umowy w wysokości 100.000 zł starych złotych, a po denominacji kwota ta wyniosła tylko 10 zł. Ustalenie i zasądzenie przez sąd pierwszej instancji na rzecz powódki od pozwanego renty miesięcznej w kwocie 448,41 zł przy jednorazowej wpłacie na to ubezpieczenie w 1985 r. równowartości obecnych 10 zł jest waloryzacją niesprawiedliwą i rażąco naruszającą przepis art. 358¹ § 3 kc;
3. naruszenie przez sąd pierwszej instancji art. 366 kpc – tj. powagi rzeczy osądzonej – na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 28 maja 2012 r. sygn. akt I C 245/12.

Na tej podstawie skarżąca wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym w związku z czym uzasadnienie sądu drugiej instancji, w sytuacji gdy sąd ten nie przeprowadzał postępowania dowodowego, powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter ograniczony, w odróżnieniu do apelacji pełnej składanej w trybie „zwykłego” postępowania procesowego. Funkcją apelacji ograniczonej nie jest ponowne rozpoznania sprawy lecz jedynie – w zakresie zgłoszonych przez skarżącego zarzutów – ocena trafności orzeczenia. Sąd Odwoławczy ocenia zaskarżone orzeczenie z punktu widzenia jego zgodności z materiałem zgromadzonym w sprawie.

Rozpoznając apelację strony pozwanej należało ocenić ją jako uzasadnioną.

W sprawie I Cupr 245/12 L. N. domagała się zasądzenia renty odroczonej w wysokości po 415 zł miesięcznie. Wbrew stanowisku Sądu I instancji pozewem tym nie dochodziła części żądania, ale jego całości. W uzasadnieniu pozwu (k-3 akt I Cupr 245/12) zawodowy pełnomocnik powódki wskazał, że co prawda z jego wyliczeń wynika, iż należna powódce renta powinna wynosić 694,89 zł, ale „niniejszym pozewem domaga się zasądzenia kwoty niższej 415 zł, która w pełni wyczerpuje jego roszczenia względem powoda”.

Z kolei w pozwie z dnia 14 stycznia 2013 roku ten sam zawodowy pełnomocnik powódki wskazał, że wyrokiem z dnia 28 maja 2012 roku w sprawie IC 245/12 Sąd Rejonowy w Bolesławcu zasądził zwaloryzowaną rentę w wysokości 415 zł miesięcznie, ale „zgodnie z przedstawioną przez powoda metodą waloryzacji, wysokość renty odroczonej powinna wynosić 694,89 zł dlatego też powód domaga się podwyższenia wysokości renty odroczonej”.

Nie wskazano zatem ani w tym ani w poprzednim pozwie, iż dochodzone żądanie miało charakter częściowy. Skoro zatem na gruncie art. 358¹ § 3 kc możliwa jest powtórna waloryzacja świadczenia o ile zajdą przesłanki powołane w tym przepisie (zob. uchwałę SN z dnia 21 października 1994 roku III CZP 135/94 OSNCP 1995/2/37) to nie było podstaw do odrzucenia pozwu i roszczenie powódki należało ocenić merytorycznie. Nie budziło zaś wątpliwości, że od maja

2012 roku do czerwca 2013 roku nie nastąpiła na tyle znacząca zmiana siły nabywczej pieniądza, która umożliwiłaby waloryzację świadczenia zawartego w wyroku z dnia 28 maja 2012 roku.

Z tych względów apelacja jako niewykazująca uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu (art. 385 kpc). Na podstawie art. 98 § 1 kpc zasądono od powódki na rzecz pozwanej kwotę 300 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.